ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

06

(903) Брацигово, г. LX,
6 юни 2024 г.
четвъртък

30 ст.

На 23.05.2024 г. излезе протоколът с класираните проекти на **Национална кампания „Чиста околна среда – 2024 г.“** на Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС). От подадените шест проекта от община Брацигово – Община Брацигово, кметство Бяга, ДГ „Здравец“ – гр. Брацигово, ДГ „Вълшебство“ – с. Козарско, ДГ „Пъстро хвърчило“ – с. Бяга, и ОУ „Христо Ботев“ – с. Исперихово, три са класирани. Това са проектите „Спортувам, общувам и опазвам околната среда“ на Община Брацигово – 14 980 лв., „Спорт, здраве, отдих“ на кметство Бяга – 14 989 лв., „За природата , без която не можем, за нея трябва да положим!“ на ОУ „Христо Ботев“, с. Исперихово – 7 380 лв.

Инициативата е ежегодна и е насочена към общини, кметства, кметски наместничества, училища, детски градини и центрове за подкрепа на личностното развитие.

От 1128 проекта на общини и кметства са финансирани 323, а от 507 проекта на училища ще бъдат финансирани 150.

Едно от задължителните условия е населението да участва с доброволен труд при реализиране на проектите.

В гр. Брацигово се предвижда подновяване на съществуващата детска площадка в центъра на града. Ще се ремонтират съществуващите детски съоръжения, ще се подменят счупените люлки и ще бъдат ремонтирани съществуващите пясъчници, също така ще бъде частично подновена и цялостно боядисана оградата на площадката, ще бъдат монтирани и нови кошчета за отпадъци.

В рамките на проекта се предвижда създаване и оформяне на спортна площадка, като за целта ще бъдат закупени и монтирани комбинирани фитнес уреди.

„Априлци“

С ПОДКРЕПАТА НА НСОРБ

Мисия 2024 „ЗАЛЕСЯВАНЕ“ *продължава*

Заедно можем да постигнем много – да дадем нов живот на един свят, от който всички ние имаме нужда.

Всяка община може да участва в Националния конкурс „SOS Залесяване“ на Нестле България, в който партньор е НСОРБ.

Конкурсът „SOS Залесяване“ има за цел да подкрепи проекти на български общини, свързани със залесяване на територии, които са значими за всяка съответна община и допринасят за благосъстоянието им.

Нестле България разширява мисията „SOS Залесяване“ с национален конкурс, който дава равен шанс на всички 265 български общини, за да избере и подкрепи зеления проект на една от тях. Всяко предложение, свързано със залесяване на територии, ще бъде разглеждано и оценявано самостоятелно от експертно жури, съставено от представители на Нестле България и партньорите на инициативата – Министерството на земеделието и храните, Изпълнителната агенция по горите, Националното сдружение на общините в Република България и Лесотехническия университет.

Инициативата ще подкрепи общината победител с финансиране от 60 000 лв. Срокът за подаване на заявки за участие е 30 юни.

На 14-и май в ДГ „Вълшебство“ се проведе работна среща, в която участие взеха учители и директори от област Пазарджик. На срещата бе представено реализирането на спечеления проект от Национална програма „Хубаво е в детската градина“.

Експерти представиха успешни европроекти на среща в Пазарджик

Експерти представиха успешни европейски проекти на местна конференция по проекта „Европа на Балканите: Общо бъдеще“ в Пазарджик. Тя се състоя в Националния пресклуб на Българската телеграфна агенция (БТА) в града. Във форума участваха представители на държавната и местната власт и екипът на Областния информационен център.

В предишния програмен период в Южен централен регион са изпълнени над 10 хил. проекта за над 3 млрд. лв. – каза управителят на Областния информационен център в Пазарджик Радослав Пешалов. По думите му област Пазарджик е на второ място след Пловдив с реализирани 1730 проекта на обща стойност близо 500 млн. лв. След нея са Хасково, Кърджали и Смолян. Към края на 2023 г., когато реално приключи изпълнението на програмите от миналия период, община Пазарджик е реализирала 767 проекта на обща стойност 215,7 млн. лв., община Велинград – 266 проекта за 66,5 млн. лв., община Панагюрище – 160 проекта за 47,4 млн. лв. По брой реализирани проекти ги следват Пещера, Септември, Сърница, Белово, Стрелча, Ракитово, Брацигово, Лесичово и Батак. През новия период в област Пазарджик има сключени 33 договора на обща стойност близо 65 млн. лв. Те са по програма „Развитие на човешките ресурси“, „Храни и основно материално подпомагане“, „Околна среда“ и „Техническа помощ“ – каза още Пешалов. По думите му, по новия интегриран териториален подход (ИТИ) по програма „Развитие на регионите“ в област Пазарджик има седем одобрени и една отхвърлена концепция.

На 28 май ще се състои Регионалният съвет за развитие, където ще се създаде обща концепция за интегрираните проекти в региона.

Община Брацигово започва реализация по енергийна ефективност на сградата на Общинската администрация – съобщи инж. Мария Батаклиева, заместник-кмет на община Брацигово. Администрацията очаква финансиране на ремонта на общинския път, който води към с. Козарско. Над 2 км водопровод е изграден в Брацигово през годините по европейски проекти, реконструирани са над 10 улици в града, каза Батаклиева и допълни, че чрез проекта за рекултивация на депото за отпадъци в местност Клисурата районът вече е различен.

По програма „Еразъм“ основно училище „Христо Ботев“ в с. Бяга си е партнирало с образователни институции в Хърватия и в Република Северна Македония. Отново по „Еразъм“ началното училище „Васил Петлешков“ в Брацигово в момента работи с училища в Република Северна Македония и в Гърция.

ОИЦ

НОВИ МАЩАБНИ ПРОЕКТИ ЗА ОБЩИНА БРАЦИГОВО

С Указ №123 в ДВ бе обнародван Закон за изменение на ЗДБРБ за 2024 г. В Приложение №3 към чл. 107 са включени два проекта на Община Брацигово, които ще бъдат финансирани през 2024 г.

На 15.05.2024 г. в сградата на МРРБ кметът на община Брацигово, заедно с главния счетоводител г-жа София Тачева, подписаха тези споразумения.

Щастливи сме, че два много важни и мащабни проекта ще бъдат реализирани. Общинска администрация работи за всички населени места и се надяваме в най-кратки срокове да се поздравим с финансирането и на други проекти, за останалите селища.

Ето накратко какво обхващат двата проекта:

„Реконструкция и рехабилитация на улична мрежа, тротоари, съоръжения и принадлежности към тях в с. Равногор, общ. Брацигово“ на стойност 3 981 200 лв. Този проект включва 10 улици в селото, като някои от тях са частично асфалтирани около 1980 г. и след това не са правени никакви ремонти. Останалата част от улиците никога не са били асфалтирани. През последните 10 г. е подменен водопроводът по всички улици, което допълнително нарушава инфраструктурата. Предвид денивелацията и географското разположение на населеното място, лошото състояние на настилките затруднява движението на хора и МПС и често стават предпоставки за аварии и ПТП. С проектното предложение се предвижда да се обособят улици и тротоари, да се положат бордюри, да се монтират пътни знаци и се положи маркировка. Това ще доведе до по-добър облик на населеното място, ще повиши качеството на живот на постоянно живеещите и гостите, ще намали предпоставките за ПТП.

„Реконструкция на селищна водопроводна мрежа на с. Розово, общ. Брацигово“ на стойност 2 880 300 лв. Водопроводната мрежа е изградена от етернитови тръби с малки диаметри – Ф 60 и Ф80 . Същата е силно амортизирана, с чести аварии и непрекъснати загуби. Съществуват два напорни резервоара с обем 300 и 80 куб. м. , от които водата постъпва в мрежата. С проектното предложение се предвижда да се подменят и доизградят водопроводите по всички улици и се създадат условия мрежата да работи като сключена.

Предвидена е и рехабилитация на 2 главни и 22 второстепенни клона, подмяна на около 6 000 л. м. водопроводна мрежа с тръби полиетилен с висока плътност, подмяна на 414 бр. СВО с дължина 1 656 л.м. Ще бъдат изградени 25 нови надземни пожарни хидранта, както и 12 автоматични въздушници и 28 спирателни крана. Подмяната на водопроводната мрежа на с. Розово ще повиши значително качеството на живот на постоянно живеещите в с. Розово, на многобройните курортисти, които се възползват от уникалната природа и чистия въздух на летовище „Розовски вриз“ и на туристите.

„Априлци“

ЗА ДЕНЯ НА ДЕТЕТО

По случай 1 юни – Международния ден на детето, Сдружение „Жарава“ подари творческа работилница на ученици от 5 до 8 клас от СУ „Народни будители“. Тя се проведе в Градския исторически музей – Брацигово. Събитието откри г-жа Надежда Казакова – кмет на община Брацигово. Децата изработиха цветни пана. През цялото време в ателието цареше творческа пъстра атмосфера.

Сякаш отново се върнахме към призива, обединил толкова много деца у нас и по света: ЕДИНСТВО, ТВОРЧЕСТВО И КРАСОТА!

Петя ВЕЛКОВА

АТРАКЦИОНИ, ТАНЦИ, ЛАКОМСТВА И ИГРИ НА ОТКРИТО НА ПЪРВИ ЮНИ И В БРАЦИГОВО

Община Брацигово, Комплекс за социални услуги за деца и семейства, НЧ „Васил Петлешков – 1874“, „Мисия Брацигово“ и Йорданка Стоянова, с подкрепата на много дарители – брациговски граждани, подариха на децата от града един наистина пъстър, много весел и запомнящ се празник.

„Парите, с които се купиха подаръците на децата, а те не бяха никак малко, са събрани чрез групата „Брациговски диалект“ от граждани на Брацигово.“ – съобщи Йорданка Стоянова, която за поредна година получава подкрепа от своите съграждани, които даряват средства за закупуване на учебни пособия, книжки и лакомства за децата.

На площад „Централен“ имаше от всичко по много – лакомства, подаръци безчет, занимателни игри с аниматори, състезания, атракциони, балони – много балони, и – разбира се, сладолед!...

От сърце желаем на децата – нашето бъдеще здраве, щастие и много светли дни и години!…

НОВА РУБРИКА

Вестник „Априлци“ открива нова рубрика: „Спомените на един брациговец“. Авторът е Христо Дюнков Материалите му всъщност вече са достояние на феновете на социалните мрежи – най-вече на Фейсбук. Последователите на групата „Брациговски диалект“ отдавна изпадат в умиление от някогашните картини и минали времена за градчето. Това е четиво за брациговци. За брациговци, които отдавна не живеят в Брацигово. За тези, които са техни приятели. За тези, които обичат Брацигово. За тези, които са в брациговски или други социални общества. За тези, които са прочели тези неща в „Брациговски диалект“, но пак искат да им се порадват. За всички, които имат интерес към диалектите в България.

Христо Дюнков ни връща в онези времена, когато Брацигово беше велико – с историята си, с многото си граждани, училища, предприятия, със собствен театър. Град с пълнокръвен социален живот, богат на приятелства, големи родове с дълга и горда история, деца и ученици с щастливо детство и дарени да бъдат много свободни. Има известна носталгия, но свежестта и цветността на уж вехтите спомени така изтупват съвременните ни души и ни изправят пред преосмисляне на истините за това какво сме загубили, какво сме спечелили, накъде вървим. Няма поучителност или съвети в спомените на Христо – има чиста радост и преклонение пред времето и ценните неща от миналото. Спомените са изписани на звучния брациговски диалект, но елегантно са преплетени със съвременна реч, за да бъдат разбираеми не само за брациговци.

Ние сме това, което сме наследили и носим през вековете. Съхраним ли нашето родословно дърво, родното си място, историята на родината си в истинския им вид, тогава сме правилните хора.

***

КЪ СЪ ОДИШЪ ЧА КИЧО

Днеска шъ ви кажа къ одиме едно вряме на кино.

На който не му съ оди, да го прерипне тва по-надолу.

Кинту си бяша само едно. И зимъска, и лятоска си ги гледама филмите в него.

Лятното, на банята, го направее по-късно. А ся и двете са леш, не стават за нишчу. Ми къ. Ся го докараа кинту у къщите – демек, домашно кино. Ги измисле и таблетити. Телевизорите са с платна колкоту едноврямишното кину. Па ги изнайда и разни там 3,4,5-D зали, де трябва да одиш с памук в ушти и да са криеш, да ни та измлати нящу от филмъ.

Ама нъц, нема ги унея истински работи.

Оти одинето на кину си бяша цяло културно събитее.

За месеца даваа 4-5 филма. Гора-долу по един на седмица. Касетите с лентите ги караа обикновено във вторник. Цялата седмица са въртяша едно и също.

Основно бяя съвецки филми. Задължително в филма имаша коне и влак. Ма си признавам, че за войнъта ги правея ного истински. Помна, че на караа по класове задължително на „Как се каляваша стоманата“. Иначе филма не бяша лош, ама за кво задължително? Имаша и любовни с рев и сълзи, ама тея бяя женски филми. Мъжките филми, без бой с тукати (юмруци), индианци и каубой не струваа. Най ни аресваа с Гойко (не Бойко) Митич. После съ разбра, че не я индианец, а югославянин и филмите ги снимат не в американските прерии, ами в ГДР-то. Стана ни тъжно, ама га го докарат, па си гу гледама по два-три пъти. Каубойските филми си бяя баш американски. „Лимонадения Джо“, „Голямата змия“, „Ташунка Витко“ – май така бяша, „Едно вряме на запад“...

И в тях си имашъ коне и влакове, ама винаги свършваа с убав край, за разлика от съвецките. Гледама и турски – тъжни, „Дърветата умират прави“. Индийски – „Брудягата“. Френски – „Парижките потайности“, „Граф Монте Кристо“, „Ни чул, ни видял“.

За тях са чакаша на опашка. Пускаха билети предварително 1-2 дни.

В неделя от 10.00 ч. имаше детско киноутро. Билетите бяя жълти – по 12 стотинки. Нямаша „Ну погоди“, ни „Мики Маус“. Па за квадратни гащи биля и в фантазиите ги нямаша. Чуда са къ сма израснали без тия работи.

Програмата на кинту за месеца можеша да видиш залепенъ само на едно място, освен в кинуто: на Капийта, точно пред Крак-мака, имаша дървено табло с две вратички с мрежа. Те са заключваа с катинар, някой да не я откраднe Програмата. Афишите за филма дядо Пета Ничеве ги лепяша с баданарката по стълбовете на две-три места.

Да си дойда на думата.

Бая трябва да чакаш, доде докарат някой убав филм.

Следва покана на гаджето за съвмесно посещение на кинуто. Със сбирама по две-три двойки, та да чака само един за билети.

За киното са изтупваш с най-новото. Оти доде стигнеш до стълбите на киното, се едно минаваш по моден подиум.

На оградата покрай градинката, срещу Началното училище и киното, са насядали брациговските аймани и айлязи, ученици, стари ергени, клюкари, любители на женските прелести. Така си бяша. В Брацигово имаша ного училища – Гимназията, Техникома, ДЗУ, ПТУ. Па и ного предприятия с млади работнички.

Материал ного, млад и убав, за одумване, за всеки каприз.

На друге ден цялту Брацигово знаеша кой с кой а бил на кино.

Най-страшното бяша да минеш по модната пътека – така му викама на тротоара от входа на Началното до стълбите на кинту, през зимата. Тва цялто войнство, де зяпа ревюто, са заредило със снежни топки и чака. Жив късмет се да минеш, без да та измаат две-три топки. Па някои щураци ги правеа ледини. Ако та умерът, направо ти става синьо и ти го разваля кинту.

Същото са повтаряша и на излизана.

Така ги посрещаа и изпращаа гледачите на кино, кога имаша убав филм.

През другуто врями нямаша джан-джун пред кинту.

Изкачваш двураменна каменна сълба, чукана на Градмадите, и замирисва на кино. То онова кино си имаша специална кинаджийска миризма.

Срещу тебе е заоблена дървена каса, де ги продават билетити. От двете страни – врати за влизане в партера. Вляво – стълбите за балкона.

На партера билетите за първите пет-шес реда бяя по 20 ст. Там ги събира гилзите от патроните, кога са стреляша на филмите.

За останалите места – билети по 25 ст.

На балкона са чувстваш превилигирован.

Скъпи билети по 30 ст., а последните три-четири реда, точно под прозорчетата на кинаджийските машини биля, по 35 ст. Там си бяя резервирани за влюбените, оти бай Щерю не можешъ да ги види кво прават.

Бай Щерю Гагата, емблематична фигура за Брацигово. За него тва фотто и кинту немаа тайни. Имаша конкуренцее от другото фото в Брацигово – Гущера,ако го помните. Имаша фото точно на ъгъла, срещу сладкарницата де бяша едно вряме. Ама той си гу зе сулука, га бай Щерю замина за Бургас. Бай Щерю гу знайша брациговске, ама бая назнайваша и от миштровския. Па са извяях.

Най-после народа а утихнал, лампите са гасат и пам... пара... пам... започва... кинопрегледа.

Първо бяя черно-бели.

Искаш-не искаш, научаваш бай Тошо в коя държава а отишъл и колко договора а подписал. Колко нови завода и язовира а открил. Кои предачки и миньори са станале герой на труда.

Абе нящо като сегашните реклами. Най-после екранът премигва, появява се КРАЙ и втората машина затраква.

Бай Щерю пуска дългоочаквания филм.

В тъмнуто докосваш, така случайно, ръкъта на гаджето. То ни се дърпа. Така лекинко а стискаш. В отговор получаваш лекичко претриперване. Тва я от филма, ного а страшън. Гушаш я по някоо врями, да успокоиш, да не трепери де.

И опааа...тока спря.

Тъмно като в рог. Ама ти и гаджето немаш нищу напреки тока да са забави.

През тва вряме бай Петър и негове помошник, де ги къца билетти, са запалили две газови ламби. Отварат вратите на изхода, малко да проветри, оти филма страшън и орта ного са потът. Имаша голям винтилатор зад екрана, кат оне на Дружба, де ги смукаша кибапчетата и Цанкето ги събираша, ама ного дигаша аларма и гу пускаа между двете прожекции.

Тока святва. Най-после Фуци се свършал работата.

Убавити филми свършваа ного бързо.

Бай Петър отвара вратите на изхода, демек филма ша свършва.

Салона светва. Кинту бързо са опразва. Младите отиват да направат по един ЧАРК.

Зимата чарка бяша ного къс. От Синджирли бунар до Градската градина. Пролетта са удължаваша до Културния дом.

А лятто са примесваша от Лятното кино, покрай Баньта, чак до параклиса „Свети Тодор“.

Излизаш от спарине въздух на кинту и ощъ на стълбите та лъхва еднъ свежа приятна, позната миризма.

Липите са цъфнали. Градинката пред кинту имаша ного липи и рози. В средъта имаша шадраван. Рядко го пълнее с водъ, оти циганите, па и не само те, са къпее вътра и го запушва сифона.

Са пускаш по нанадолното към Синджирли бунар. От две страни на пътя – огромни липи, високи колкото къщите. Мириши, та са къца! Бавничко минавата през Чаршийта.

На Капийта са съ сбрали бая млад народ и са чудат на де да фанат. Към Градската градина или към Културния дом.

Ния отивама на Градската градина.

Ква убава си бяша Градинта! Стогодишни липи и ного рози. Сичките алей бяя поръсени с бяла мозайка.

Отивамъ до Петлешков, поглеждамъ го, лекинко навеждамъ глави и завивамъ да послушамъ малко музика от ресторанта на Кабето. В Градината са борат две нови миризми с липите, люляка и розите.

Сичките пейки по алейте са заети. Отивамъ до шадравана с Черешовото топче. Интересно, шадравана цяло лято бяша пълен, топчето си пикашъ, рибите си плуваа и никой брациговец ни ги закачаша.

Ного аларма и ного народ. Решавама да отидем до Културния дом. Така де, малко на спокойствие и на поскришно място. Са спускамъ надолу и завивамъ по централната алея.

Тогава нямаша такава арка и плочи по земъта. Средната алея бяша посипана с бяла мозайка. Ного убаво, ама га завали, малко са разкашкваша. От двете страни алейте си бяя наредени с брациговски павета. По цялата средна алея имаша наредени плачещи върби. Бяя високи колкото къщите и клоните опираа чак до земъта. Под клоните са крия пейките за влюбените. Като са мушните под клоните, на пейката оставата само с гаджето. Може да си мечтайте цяла нош. Имашъ си един сериозен проблем – кат са заседиш, цялте ставъта килца вода от върбите.

Па ного лепиша.

Ги изсякаа върбите, посадия брези. И тях ги изсякаа. Посадия кестени.

Най-убаво си бяша с върбите и мозайката.

Начи нема да одим до Културния дом, оти стана късно.

Па си гу изгледама кинту и си напрайме чарка. Да са цуним и да си одим, оти ша ни са карат.

Другее път повечъ.

НАЦИОНАЛНИ ЛАГЕРИ "ЗАЕДНО НАПРЕД" ЗА МЛАДЕЖИ ОТ РОМСКИ ПРОИЗХОД

През месеците юли и август Младежка фондация „Арете“ ще осъществи два национални лагера „Заедно напред“, с подкрепата на фондация „Тръст за социална алтернатива“, Българо-американско общество и посолството на САЩ в България.

Поканата е към младежи от ромски произход на възраст между 16 и 21 години, като участието в лагерите е напълно безплатно, всички пътни разходи, нощувки и храна на участниците се поемат от организаторите.

И двата лагера ще се проведат в хотел „Орфей“ в гр. Банско и ще предоставят възможност на 60 момичета и момчета от цялата страна да развият своя потенциал и жизненоважни социални умения в безопасна и ангажирана среда, чрез ролеви модели и с подкрепата на обучители и експерти.

Първият лагер „Заедно напред“ ще се проведе от 17 до 22 юли, а вторият – от 31 юли до 05 август 2024 г.

Организаторите от Младежка фондация „Арете“ се обърнаха към местните власти чрез НСОРБ, с покана да разпространят информация за инициативата сред младежите на територията на общините.

Програмата на лагера е насочена към мотивация и подкрепа за по-добро образование, насърчаване на себепознание и самоуважение през ценностите, културата и традициите в ромската общност; развитие на социални и лидерски умения; целеполагане, превенция на ранни бракове и отпадане от училище; права на човека и дискриминация; комуникация и работа в екип; стимулиране културата на отговорност към общността и младежкото участие.

До 2 юли 2024 г. кандидатите трябва да изпратят необходимите документи електронно на: hristo@areteyouth.org или на хартия на адрес: гр. София 1202, бул. „Княгиня Мария Луиза“ 77, ет. 2.

Комплектът документи трябва да съдържа:

- попълнен формуляр за кандидатстване за национален лагер „Заедно напред“;
- есе /не по-малко от 250 думи, формат А4, Times New Roman, размер 12/ на една от двете предложени теми – „Разкажете за ромски празник, който отбелязвате във Вашето семейство…“ и „Как виждате себе си в първата година след като завършите XII клас?“;
- копие на документ, удостоверяващ успеха за първия срок на учебната 2023/2024 г.;
- попълнени декларации по образец.

(Вижте сайта на инициативата: ВРЕМЕ Е ДА БЪДЕМ ЗАЕДНО И СИЛНО ДА ИЗВИКАМЕ: „ЗАЕДНО НАПРЕД“ – AreteYouth)

За контакт и допълнителна информация:

Христо Христов
+359 878 744 463
+359 895 621 695
email: hristo@areteyouth.org

Райчо Чапразов
+359 876 744 466
email: raycho@areteyouth.org
02 980 90 21
email: info@areteyouth.org

ПАМЕТНА ПЛОЧА НА ТЪРПО РАШАЙКОВ

Брацигово вече е с една паметна плоча в повече. И тя не е на кого да е, а на човека, който постави основите на много неща в съвременния облик на града – Търпо Рашайков.

Инициативата е на съпругата му Димитрина Рашайкова – дългогодишен учител, общественик и активист.

От месец май 2024 г. паметната плоча обозначава дома, в който е живял и творил краеведът, общественик и почетен гражданин Търпо Рашайков.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО

Р Е Ш Е Н И Е
№ 9 3

взето на заседание на Общински съвет – град Брацигово, проведено на 31.05.2024 г. с Протокол №10

Относно: Откриване на процедура за избор на съдебни заседатели и създаване на Временна комисия за провеждане на процедурата по избора.

На основание чл. 21, ал. 2, в изпълнение на чл. 21, ал. 1, т. 1 от ЗМСМА, във връзка с раздел II „Съдебни заседатели“ / чл. 66 – чл. 75 а/ от Закона за съдебната власт, и Наредба №7 от 28.09.2017 г. за съдебните заседатели, издадена от ВСС и Обн. ДВ., бр. 81 от 10 октомври 2017 г., и чл. 60, ал. 1 от АПК

Р Е Ш И :

1.Открива процедура за определяне на съдебни заседатели с мандат 2024-2028 г. за Районен съд – Пещера, и утвърждава следните условия, ред и правила за нейното провеждане:

1.1. Кандидати за съдебни заседатели могат да бъдат дееспособни български граждани, които отговарят на следните условия:

1.1.1. възраст от 21 до 68 години;

1.1.2. имат настоящ адрес в община Брацигово;

1.1.3. имат завършено най-малко средно образование;

1.1.4. не са осъждани за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията;

1.1.5. да не страдат от психически заболявания;

1.1.6. да не са съдебни заседатели в друг съд;

1.1.7. да не са общински съветници от същия съдебен район;

1.1.8. да не участват в ръководството на политическа партия, коалиция или организация с политически цели;

1.1.9. да не работят в съд, прокуратура, следствени органи, Министерството на вътрешните работи или в други органи от системата за национална сигурност, намиращи се в същия съдебен район;

1.1.10. да не са избирани за съдебни заседатели повече от два последователни мандата към същия РС.

1.2. Утвърждава образци на документи, както следва:

1.2.1. заявление за кандидатстване за съдебен заседател (Приложение 1);

1.2.2. декларация за липса на обстоятелства по чл. 67, ал. 3 от ЗСВ, (Приложение 2);

1.2.3. декларация за съответствие с изискването на чл. 69, ал. 2 от ЗСВ, (Приложение 3).

1.3. В срок до 14.06.2024 г. кандидатите за съдебни заседатели подават в деловодството на ОбС – Брацигово документите по т. 1.2. от настоящото решение, към което прилагат следните документи:

1.3.1. подробна автобиография, подписана от кандидата;

1.3.2. нотариално заверено копие от диплома за завършено образование;

1.3.3 медицинско удостоверение, че лицето не страда от психическо заболяване;

1.3.4. данни за контакт на две лица, към които общинските съвети да се обръщат за препоръки;

1.3.5. мотивационно писмо;

1.3.6. писмено съгласие;

1.3.7. декларация за липса на обстоятелства по чл. 67, ал. 3;

1.3.8. документ за извършена проверка по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, ако са родени преди 16 юли 1973 г.;

1.3.9. свидетелство за съдимост /изисква се служебно/.

2. Общински съвет – Брацигово, създава 5-членна Временна комисия /ВК/ в състав:

1. Иванка Керенчева
2. Петър Маринов
3. Георги Апостолов
4. Атанас Донов
5. Димитър Смиленов

3. Поставя следните задачи на ВК по т. 2:

– да извърши проверка на документите на кандидатите, подали заявления за съдебни заседатели, и изготви доклад и списък на допуснатите кандидати;

– да изиска служебно свидетелство за съдимост на всеки кандидат, подал заявление за съдебен заседател;

– да публикува на интернет страницата на Община Брацигово, най-малко 14 дни преди датата на изслушването по чл. 68 а от Закона за съдебната власт, списъка на допуснатите до участие кандидати, заедно с техните автобиографии, мотивационни писма и препоръки и документи по чл. 67, ал. 3, т. 9 от същия закон. Най-малко 10 на сто от лицата, които се включват в списъка, трябва да са с квалификация в областта на педагогиката, психологията и социалните дейности;

– да проведе, в свое открито заседание изслушване на кандидатите, при спазване изискванията на чл. 68 а, ал. 1-3 от ЗСВ и състави доклад за протичането му и протокол от изслушването, които да публикува на интернет страницата на Община Брацигово;

– да изготви и внесе в ОбС – Брацигово, докладна записка с проект за решение – предложение за определяне на съдебните заседатели за мандат 2024-2028 г. от квотата на община Брацигово, като приложи към докладната протокола от изслушването и доклада от провеждането му.

4. Общински съвет – Брацигово, с оглед защитата на особено важни обществени интереси, свързани с осигуряване на съдебни заседатели, спазване на сроковете, съгласно Закона за съдебната власт и с оглед опасността от закъснението на изпълнението на настоящото решение, да последва значителна или трудно поправима вреда, на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, допуска предварително изпълнение на настоящото решение.

5. Възлага на председателя на ОбС – Брацигово, да обяви откриването на процедурата за определяне на съдебни заседатели и условията, реда и правилата за нейното провеждане, съгласно настоящото решение, като изготви съобщение, което да публикува на интернет страницата на община Брацигово и в електронните медии, както и да се постави на информационното табло на входа на сградата на Община Брацигово.

Разпореждането, с което се допуска предварително изпълнение на настоящото решение, може да се обжалва чрез Общински съвет – Брацигово, пред Административен съд – Пазарджик, в тридневен срок от съобщаването му, независимо дали самото решение е било оспорено.

Настоящото решение може да бъде оспорено пред Административен съд – Пазарджик, чрез Общински съвет – Брацигово, в едномесечен срок от съобщаването му.

Общ брой общински съветници: 13
Присъствали: 12
Гласували: „За“ – 12, „Против“ – няма, „Въздържали се“ – няма.

Председател на ОбС Брацигово:
инж.Веселина ДАМОВА

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО
СТАРТИРА ПРОЦЕДУРА
ЗА ИЗБОР НА СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

О Б Я В Л Е Н И Е

I. Общински съвет – Брацигово, открива процедура за определяне на 2 /два/ броя съдебни заседатели за Районен съд – Пещера, за мандат 2024-2028 г.

Кандидатите за съдебни заседатели трябва да отговарят на изискванията на чл. 67 от Закона за съдебната власт, а именно:

1. да бъдат дееспособни български граждани;
2. да са на възраст от 21 до 68 години;
3. да имат настоящ адрес в община Брацигово;
4. да имат завършено най-малко средно образование;
5. да не са осъждани за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията;
6. да не страдат от психически заболявания;
7. да не са съдебни заседатели в друг съд;
8. да не са общински съветници от същия съдебен район;
9. да не участват в ръководството на политическа партия, коалиция или организация с политически цели;
10. да не работят в съд, прокуратура, следствени органи, Министерството на вътрешните работи или в други органи от системата за национална сигурност, намиращи се в същия съдебен район;
11. да не са избирани за съдебни заседатели повече от два последователни мандата към същия РС.

Документи, които следва да подадат кандидатите за съдебни заседатели до Общински съвет – Брацигово:

1. подробна автобиография, подписана от кандидата;
2. нотариално заверено копие от диплома за завършено образование;
3. медицинско удостоверение, че лицето не страда от психическо заболяване;
4. данни за контакт на две лица, към които общинските съвети да се обръщат за препоръки;
5. мотивационно писмо;
6. писмено съгласие;
7. декларация за липса на обстоятелства по чл. 67, ал. 3 от ЗСВ;
8. документ за извършена проверка по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, ако са родени преди 16 юли 1973 г.;
9. декларация за съответствие с изискването на чл. 69, ал. 2 от ЗСВ;
10. свидетелство за съдимост /изисква се служебно/.

II. Всеки кандидат за съдебен заседател подава заявление по образец за участие в процедурата, ведно с необходимите документи, съобразно чл. 68, ал. 3 от Закона за съдебната власт, в деловодството на Общински съвет – Брацигово.

III. Срок за подаване на документите от кандидатите за съдебни заседатели – до 14.06.2024 г. /включително/.

IV. Комисията за избор на съдебни заседатели ще проведе изслушване на кандидатите в публично заседание в срок 14 дни от публикуване на допуснатите кандидати.

Забележка: Необходимите приложения /заявление за кандидатстване и декларации/ могат да бъдат изтеглени от интернет страницата на Община Брацигово на следния адрес: *https://bratsigovo.egov.bg/wps/portal/municipality-bratsigovo/home*

ОБЩИНА БРАЦИГОВО

З А П О В Е Д
№ РД-276 / 27.05.2024 г.

На основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗМСМА, Наредба № 8121з-968 от 10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейност в земеделски земи, Закона за горите, Глава шеста, раздел III „Защита на горските територии от пожари“, чл. 8 от Закона за опазване на селскостопанското имущество, чл. 25 и чл. 126 от Правилника за прилагане на Закона за горите

Н А Р Е Ж Д А М :

1. Забранявам паленето на открит огън, тютюнопушенето и паркирането на моторни превозни средства при настъпването на восъчна зрялост на житните култури.

2. Да се поставят предупредителни и забранителни табели покрай посевите през периода на восъчна зрялост, до прибиране на реколтата.

3. Кметовете на кметства, на чиято територия има житни и царевични насаждения, да организират денонощно дежурство на телефонни постове в кметствата по време на жътвената кампания.

4. Кметовете на кметства да създадат необходимата организация за своевременно и бързо реагиране при възникване на пожари, като поставят на видно място в кметствата номерата на собствените си мобилни телефони и телефоните на пожарната и дежурния към ОбщСС.

5. Кметовете на кметства да осигурят подръчен инвентар /лопати, тупалки и др./ за гасене на пожари, да се осигурят и обозначат подстъпите към естествените и изкуствените водоизточници в населените места.

6. Забранявам паленето на стърнища и извършването на огневи дейности на разстояние най-малко 50 метра от узрелите жита.

7. Да се създаде необходимата организация по населените места за своевременно установяване на виновните лица за допуснати палежи и при констатиране на нарушения на правилата и нормите на ПБ да се прилагат действащите законови административно-наказателни мерки.

8. Да се почистят от сухи треви, дървета, отпадъци и други горими материали канавките и сервитутните ивици покрай общинските пътища.

9. Да се предприемат незабавни мерки за изпълнение на пожарозащитни ивици край гробищни паркове, сметища, жилищни и стопански постройки, граничещи с горски и полски фонд, с ширина не по-малка от шест метра.

10. Да се засили контролът в земеделските територии по спазване на изискванията на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Закона за опазване на селскостопанското имущество.

11. Съвместно с представители на ДГС и ДЛС да проведат инструктажи на пастирите с цел недопускане на пожари.

12. Да се изпълнят предвидените противопожарни мероприятия в горите – общинска собственост.

13. Да се извърши необходимата организация за запознаване на населението със сигнала за оповестяване при възникване на пожар.

Настоящата заповед да се сведе до знанието на заинтересованите лица за сведение и изпълнение, да се публикува на електронната страница на Община Брацигово и да се разлепи на видни места в кметствата.

Контрол по Заповедта възлагам на инж. Мария Батаклиева – заместник-кмет на община Брацигово.

С уважение,
Надежда КАЗАКОВА…….*.П…….
кмет на община Брацигово

***Налице е положен подпис, като същият е заличен, съгласно Общия регламент за защита на личните данни (Регламент (ЕС)2016/679).**

ПАРАКЛИС

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

Навъсен и страшен като буреносен облак долетя на коня си хаджи Аврам.

– Къде си, бре наборе? – извика гръмко той още преди да скочи от седлото на запотеното добиче.

Отговор не последва. Иззад все още ниския зид се дочуваха само ритмичните удари от чука на невидимия каменоделец. Юлското слънце все още не беше достигнало зенита си, но препичаше толкова силно, че хаджията бе плувнал целият в солената си пот.

– Наборе-е-е! – провикна се той още веднъж и извади от пояса си бяла ленена кърпа, за да си подсуши лицето.

– А-а-а, ти ли си бил? – показа се над струпаната купчина необработен камък Стефан, наборът. – Ха, добър ти ден! Какво те води насам?

И той бе окъпан в пот, но вместо с кърпа, забърса челото си с ръкав.

– Знаеш какво – започна, без да отвръща на поздрава хаджията. – Върнал си десетте лири, които ти проводих като помощ за градежа.

Преди да проговори отново, Стефан приседна на един дънер, извади кожена торбичка с тютюн и започна да пълни лулата си. После, пак така мълчаливо, зачатка с железния, извит като подкова чакмак, по кремъка, за да произведе искра и да прихване огън върху сухата прахан. И чак когато изпусна първото кълбо дим от устата си, впи поглед в очите на госта си.

– Чуй какво ще ти кажа, хаджи – натърти той на последната думичка. – За мен това тук не е градеж, както му казваш. То ще бъде дом на Светията... Не на мен, а на него съм го обрекъл. Мъничко е, но е храм... Християнско светилище... И съм благодарен на всеки, който ме подкрепя според силите си. Но помощите, които приемам, приемам ги само ако са чисти и от сърце дадени...

Странна беше историята на Стефановото начинание.

Наскоро след като се бе завърнал жив от анадолското заточение след Въстанието, той се беше задомил, но пълното семейно щастие не го споходи години наред. Раждаха му се деца едно след друго, но те все не оцеляваха. Вместо радост, мъка се всели в сърцето му и не го остави, докато един ден нещо му просветна и той коленичи пред иконата на свети пророк Илия – покровителят на селото.

„Моля ти се, свети Отче – зареди шепнешком покрусеният мъж. – Опази чедото ми, а аз ще вдигна в твоя чест параклис, за да има къде да те слави народът!“

Чу ли го светията, не го ли чу – Стефан не разбра, но момченцето, което му се роди наскоро след това, се оказа жилаво. Преживя на възраст всички, които се бяха появявали на белия свят преди него и не даваше никакви признаци на телесна слабост. Напротив – зачерви бузки, загука, проходи...

А баща му, вкусил от най-великото човешко щастие, не можеше да му се нарадва. И в тази сладка залисия не че бе забравил за обета си, но все го отлагаше. Пустата му селска работа! Край нямаше и почивка не му даваше.

Продължи се така, докато една сутрин рано-рано на пътната му врата не се захлопа. Беше Ружа, сестра му, омъжена в по-долното село. По всичко си личеше, че е силно разтревожена.

– Стефане... Братче... – започна тя, преди да успее да си вземе дъх. – Сънувах Светията. Страшен беше... Ядосан, намръщен... „Тичай – вика ми – и кажи на брат си, че не стори ли това, за което се е зарекъл, лошо ще си изпати!“

Уплаши се и Стефан не на шега. Плю на работите си и се качи на върха още същия ден, за да подравни терена.

За ден-два мълвата се разнесе из селото и богобоязливите не изчакаха специални покани. Появяваха се един по един – кой с товар камъни, кой с пясък, кой с голи, но готови за работа ръце.

Избраното за параклиса място беше на немного висок, но трудно-достъпен връх, така че всичко нужно само на самар можеше да се доставя.

Понапредна строежът, а помощниците не свършваха. Дочу за начинанието и хаджи Аврам. И тъй като не беше човек, който ще върви след магаре, проводи по жена си десет златни турски лири. Че то нали не само камъни, а и пари трябваха, за да се завърши едно такова строителство.

Нищо не бяха за него десет лири и той ги отдели с лека ръка, но остана силно учуден, че Стефан не ги беше приел. Върна му ги обратно. И това беше причината да яхне коня и да изкачи върха.

– Че аз не съм ли християнин, бре?! – възмути се сега той. – Да не ме броиш за рязан турчин?

Стефан отново забави отговора. Необходима му беше цяла минута, за да го обмисли.

– Да си българин, наборе, е едно, а да си християнин – съвсем друго. И по-рано съм ти го казвал – не е добро това, което вършиш. Не са чисти парите ти и затова не мога да ги взема. Божи дом е това...

– Ти какво? Съдиш ли ме?

– Не съм аз този, който ще те съди. Казвам само това, което казах. Не са чисти парите ти...

– Парите са си пари. Не миришат. А ти май си забравил какво правеха с нас турците, преди да ги прогони руснакът...

– Помня и аз. Всичко помня. Но не искам на агите да мязам...

Нямаше как да забрави Стефан как двамата с Аврам, бяха все още момчета, когато грабнаха в ръцете каквото намериха и заминаха с мъжете да се бият във Въстанието.

И се биха като истински мъже, но после дойде башибозукът, опожари къщите и затри мечтите им за свобода.

Черни дни настанаха тогава. В началото поганците къщите запалиха и сума народ изклаха. А бащата на Аврам беше посечен с ятаган откъм тила току под селото. Но не умря веднага, а цели три дни бе викал за помощ, преди да издъхне. Не бяха пожелали тогава турците сами да го доубият. Оставиха го да се мъчи. Не позволиха и на някой от близките му да се доближи до него, та да му помогне. Как да се забрави такъв ужас!

На другите, които дни по-късно изловиха като пилци, пощадиха живота, но ги захвърлиха из тъмниците на Филибе. После ги изправиха на съд. Между тях попаднаха тогава и Аврам и Стефан. Тези, които бяха обвинени като подстрекатели на раята, ги избесиха. И двамата бяха видели как осъдиха отец Тодор. Тогава той не беше с попските си одежди, но някой го предаде и турските кадии само това чакаха.

„Ти бре, папаз керета, защо разбуни раята срещу султана?“ – попитаха го.

А отецът не трепна.

„За свободата на роба!“ – отговори им той съвсем спокойно.

На другия ден се чу, че бил обесен на моста на Марица. И оставен да виси там за назидание на раята.

Аврам и Стефан бяха все още голобради младежи и ги помилваха като подведени от папаза. Но какво ти помилване – заточиха ги чак в Диарбекир!

Как оцеляха там, само те си знаеха, но един ден им казаха, че великодушният султан им прощава. И ги пуснаха да се оправят сами по обратния път.

А Анадолът беше голям и опасен. Цели три години продължи това завръщане. Истинско ходене по мъките. И кой знае как стана – но пътят им мина през Йерусалим. Не че го бяха искали, но се случи така, че и те се поклониха на Божия гроб. Точно заради това след завръщането им в селото Аврам се нарече хаджия. Стефан пък не пожела.

Скоро след това Аврам погна съселяните си турци, един по един. А те бяха много – кажи-речи половината село. Мирни хора бяха те и тъй като не се чувстваха виновни за нищо, не побягнаха след аскера.

Но младият поборник Аврам хич и не питаше кой е клал и грабил и кой не. Започна да притиска всички натясно. Вадеше ножове и пищови, плашеше ги със смърт и ги принуждаваше да му приписват имотите си. Нивя, лозя и всичко друго, каквото си харесаше. За няколко години забогатя и голяма къща вдигна, но пак не мирясваше.

– Не правиш добре, аркадаш! – казваше му от време на време Стефан. – Че ти и агаларите надмина. Какво са ти виновни бедните турци? Не са ли и те селяни като нас?

– А те тук петстотин години какво са ни правили, а?! Сега ще си плащат! И за тате, и за всички други, които изклаха.

– А ти май си забравил, че докато пресичахме Анадола, от тамошните турци доста хляб сме изяли?

– Тамошните са друго. Те не са ни клали...

– И нашенските не са...

Напразно се опитваше Стефан да убеди другаря си, че мюсюлманите, които беше подгонил сега, са хора като тях. Селяни, мирни като всички други. Но нямаше кой да го чуе. Овълчил се беше Аврам и не спря с издевателствата.

Замълчаха сега двамата набори.

По-точно – замълча Стефан, а хаджи Аврам наместо думи започна да изпуска само някакво тежко „Хм!... Хм!“ и да пронизва с поглед стария си другар.

В това време по пътеката се зададе кон. От двете страни на самара му бяха привързани две доста дълги дялани греди. Водеше го Шефкет от турската махала.

– Ето, бай Истефане, двама греди и от мене. За покрива ще ти трябват...

Стефан скочи пъргаво, помогна да разтоварят и да положат гредите встрани, благодари на Шефкет и го отпрати. А брадичката на хаджи Аврам затрепери от яд.

– Така значи! От турчина християнска помощ приемаш, а от мене – не!

– Казах ти вече, аркадаш. Да си чист пред хората, не е важно на кой Господ се кланяш. И дали целуваш кръста, или полумесеца. Както и дали се именуваш „хаджия“. Но ти май не ги разбираш тия работи...

– И сега няма да вземеш моите лири?

– Не мога... Свята работа съм захванал... Не мога да я омърсявам...

Стефан стана, изтръска пепелта от лулата си, мушна я в пояса и се запъти към чука.

А хаджи Аврам препусна надолу още по-страшен и по-намръщен, отколкото при пристигането си.

Димитър ДЪНЕКОВ

НАДПРЕВАРА ЗА ЕКО ОТГОВОРНА ОБЩИНА НА БЪЛГАРИЯ 2024 ТЕЧЕ С ПЪЛНА СИЛА

Радваме се да споделим, че надпреварата за ЕКО ОТГОВОРНА ОБЩИНА НА БЪЛГАРИЯ 2024 тече с пълна сила, а първите 10 общини, които официално се регистрираха в нашата вълнуваща надпревара, вече са разположили своите шишеяди и се включиха с много идеи и ентусиазъм към събитията от нашия еко календар. Всички участващи 30+ общини показват силен ангажимент към опазването на околната среда и устойчивото развитие, с цел да насърчат местните общности да намалят отпадъците си, като същевременно повишават осведомеността относно значението на рециклирането.

Най-добре представилите се общини в тези предизвикателства ще получат допълнителна награда – покана за участие в специално събитие, предстоящо през летните месеци и организирано от BG БЪДИ АКТИВЕН, като ще получат допълнителна информация за него.

Надпреварата е част от кампания „Искам да съм полезен… Рециклирай ме!“ на Сдружение BG БЪДИ АКТИВЕН, в партньорство с НСОРБ. Общината победител ще получи титлата ЕКО ОТГОВОРНА ОБЩИНА НА БЪЛГАРИЯ 2024 и финансова награда, която да използва за облагородяване (placemaking) на публично пространство – парк, градинка, зона за отдих, в своята територия „Шишеяд ®“ е запазена национална търговска марка пред Патентното ведомство на Република България – тип комбинирана, под входящ №169993/02.06.23 г. и регистриран дизайн на Общността пред Службата на Европейския Съюз по Интелектуална Собственост /EUIPO/ под рег.№ 015023560 /02.06.2023 г.

Надпревара за Община #БезОтпадъци 2024 е част от дейностите по кампания „Искам да съм полезен…Рециклирай ме!“ и се осъществява с подкрепата на The Coca-Cola Company. Партньори на кампанията са Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България, ЕКОПАК България АД, Българска оползотворяваща и рециклираща асоциация /БОРА/ и НСОРБ – Национално сдружение на общините в Република България.

НСОРБ

БРАЦИГОВО СЕ ВКЛЮЧВА В НАЦИОНАЛНАТА МРЕЖА ЗА РАЗДЕЛНО СЪБИРАНЕ И ДАРЕНИЕ НА ДРЕХИ И ДРУГИ ТЕКСТИЛНИ ИЗДЕЛИЯ

Град Брацигово се включва в националната мрежа за разделно събиране и дарение на дрехи и други текстилни изделия чрез контейнерите ТексЛайф, обозначени със знака на БЧК. На 17.05.2024 г. беше поставен първият специализиран контейнер със знака на Червения кръст, за удобство и на разположение на гражданите!

КАРТА НА МЕСТОПОЛОЖЕНИЕТО ИМ:

Адрес на локацията:

Бул. „Трети март“ №65 – на паркинга на градския стадион „Христо Гюлеметов – Бонбона“.

ЗАЩО ДА ПРЕДАВАМЕ В КОНТЕЙНЕРИТЕ СЪС ЗНАКА НА БЧК?

↳ Предавайки ненужните си дрехи, обувки и домашен текстил (покривки, завеси, кърпи и др.) в контейнерите със знака на БЧК, освен реализирането на огромни екологични ползи, се подпомага и фондът за бедствия, аварии и кризи на БЧК.

КАК?

↳ За всеки разделно събран килограм текстил ежемесечно се отделят финансови средства за фонда „Бедствия, аварии и кризи“, за конкретните нужди при възникналите случаи (напр. за ремонти, оборудване, храна, лекарства, палатки, и др.) и с малка част от самите дрехи се поддържа допълнителен кризисен резерв.

Торбичките, които ще се предават в контейнера, трябва да са добре затворени/завързани, за да се запазва текстилът от замърсяване, и да са пригодни за последващите товаро-разтоварни дейности.

КАКВИ СА ЕКОЛОГИЧНИТЕ ПОЛЗИ?

Чрез разделното събиране и последващото оползотворяване успяваме да предотвратим в известна степен производството на нов текстил, като така:

↳ избягваме замърсяването на въздуха, почвите и водите, което производството на текстил предизвиква;

↳ избягваме добиването на нови природни ресурси, необходими за производството на текстил;

↳ спасяваме ценни природни ресурси, вложени в текстила, от погубването им на сметищата;

↳ избягваме замърсяване от разлагането на текстила или неговото нерегламентирано изгаряне.

Текстилните изделия, които са подходящи за повторна употреба, ще зарадват някого в страни от Третия свят, а първият притежател на продукта ще бъде доволен, че неговата дрешка/обувки и др. не са изхвърлени като ненужна вещ. А това, което няма да се използва по първоначално предназначение, ще поеме правилния път по рециклиране или оползотворяване.

Благодарим Ви за Вашия личен пример и принос за по-добър живот!

ФОТООКО

НЕКА НЕ БЪДЕМ БЕЗОТГОВОРНИ!

Редакция в. „Априлци“ - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт“ ООД - Пазарджик, тел. 034 440-400